

faaet en større eller mindre Hjælp, der have faaet nogle Kroner eller maaske nogle Hundrede Kroner i en for dem vanskelig Tid mellem det 50de og 60de Aar. Jeg forstaaer ikke ganske, hvad Mening en er med det ærede Medlems Udtalelser og Raad til Landstinget, eller hvilke Ændringer det er, han ønsker, at Landstinget skal føje til Loven. Det forekommer mig, at han burde, hvis han ønsker Ændringer i Loven, have stillet Forslag om dem her.

Jeg anbefaler Lovforslagets Vedtagelse i dets nuværende Skikkelse og udtaler Haabet om, at Landstinget vil vedtage dette lille Lovforslag. Jeg haaber det saa meget mere, som der kun er meget faa i det høje Ting, som personlig have haft Lejlighed til at lære at kende, hvad Nød og Savn og Arbejdsløshed vil sige. Jeg er overbevist om, at adskillige paa Samfundets Lysside vilde være meget ivrige for at opnaa en saadan Ændring, hvis Forholdet havde føjet sig saa, at de stode, hvor de fattige staa, og skulde friste deres Vilkaar. Jeg anbefaler Forslaget til enstemmig Vedtagelse i det høje Ting og haaber, at det vil resultere i, at dette lille Forslag i denne Samling maa blive vedtaget af den danske Rigsdag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp ydet inden Kong Christian den Niendes Død.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5756 ff.).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Sabroe: Jeg ønsker, inden dette Lovforslag forlader Folketinget, at gøre et Par Bemærkninger. Dette Lovforslag gaar ud paa at give Kommunalbestyrelserne Tilladelse til at eftergive al Fattighjælp, der er ydet forud for den 29. Ja-

nuar i dette Aar, Kongens Dødsdag. Naar mine Meningsfæller og jeg stemme for dette Forslag, gøre vi det, fordi det forhaabentlig betyder en Frigørelse for mange, der nu ere inde under det offentlige Fattigvæsen. Principielt kunde vi ønske, at man ved Lov bestemte, at Kommuner under alle Forhold uden Hensyn til, om der er sket Tronskifte, kunde eftergive modtagen Fattighjælp. Vi ere i den Henseende i Overensstemmelse med ikke faa af de Mænd, som have været toneangivende i tidligere Tid i Fattigspørgsmaal her i Tinget. Jeg skal saaledes minde om, at afdøde Folketingsmand Berg har udtalt sig for en saadan Ret hos Kommunerne til at eftergive Fattighjælp, naar de ønske det, uanset hvor lang Tid der var gaaet, siden vedkommende sidste Gang havde modtaget Fattighjælp. Man skulde kunne eftergive Fattighjælpen efter et Aars Forløb. Her maa jeg maaske minde om, at i 1892 blev det ved anden Behandling i dette Ting vedtaget, at Kommunalbestyrelserne efter 2 Aars Forløb skulde eftergive modtagen Fattighjælp. Ved tredie Behandling blev det efter Krav fra Højres Side ændret til, at Kommunalbestyrelserne skulde eftergive Fattighjælp efter 5 Aars Forløb. Tidligere var det saaledes, at Kommunalbestyrelserne stode frit og kunde eftergive, som de havde Lyst, der var ikke nogen bestemt Tidsfrist. Imidlertid var Forholdet desværre dette, at Kommunalbestyrelserne, som den Gang omtrent udelukkende vare Højre, blandt andet i København, altid nægtede fattige Folk, der havde modtaget Hjælp af det offentlige, Eftergivelse af denne, og det blev som et Argument fra Højres Side anført her i Tinget, at Københavns Kommunalbestyrelse indtil 1892 overhovedet aldrig havde eftergivet nogen Mand hans Fattighjælp. Man benyttede det som et Paaskud til at kræve Indførelsen af den 5 Aars Bestemmelse, der nu findes i Loven.

Jeg vilde gerne, inden jeg slutter disse faa Bemærkninger, med et Par Ord vende mig til Højre, idet jeg vil gøre opmærksom paa, at paa den grundlovgivende Rigsdag stillede saa betydelige Mænd som Professor David og Anders Sandøe Ørsted Forslag om, at den Mand eller Kvinde, der havde modtaget Fattighjælp, skulde indtræde i sine borgerlige Rettigheder, naar Fattighjælpen ophørte at ydes. Man stillede de fattige, der havde modtaget Hjælpen, lige med Fallenten, der var ude af Raadighed over sit Bo, han mistede da sine borgerlige Rettigheder, men i samme